

Pokud jde o současnou platnou právní úpravu týkající se státních symbolů, lze konstatovat, že je vcelku komplexní. V minulosti obvykle zakotvené státní symboly jsou i nadále upravovány Ústavou ČR a prováděcími zákony – zákonem č. 3/1993 Sb. o státních symbolech ČR a zákonem č. 352/2001 Sb. o užívání státních symbolů ČR. Ostatní symboly v této práci zmiňované tedy není nutné mezi ně zařazovat a jejich dosavadní právní úprava je dle mého názoru dostatečná.

Z mého pohledu by za jedinou zákonnou mezeru mohla být považována absence právní úpravy, která by vymezovala podrobnější pravidla pro komerční využívání státních symbolů.

Státní symboly mají vytvářet pouto mezi občany a samotným státem. V dnešní době však sama pociťuji, že státními svátky lidé neuctívají vzpomínky, kterým jsou dané svátky věnovány, ale přijímají je bohužel většinou jako další dny volna, kdy mohou svůj volný čas věnovat vlastním aktivitám. Vlastenectví se v tomto směru jaksi vytrácí a ztrácí svou někdejší sílu.

Spontánně jsou dnes většinou státní symboly užívány při příležitostech, které se státoprávními otázkami nemají již mnoho společného. Jde zejména o úspěšná sportovní utkání, kdy prožitek daného úspěchu je hmatatelný a identifikace se státem snazší, oproti oslavě státního svátku, který připomíná událost dávno minulou.